

Otto Struve, un dels astrònoms més prolífics del segle XX (1897-1963, Rússia-Estats Units)

Otto Struve va ser un astrònom rus que va emigrar als Estats Units. Allà va treballar en mots àmbits de l'astronomia: estrelles binàries, estrelles variables, rotació estel·lar i matèria interestel·lar, sobretot. Va publicar més de 900 articles i llibres, sent un dels astrònoms més prolífics del segle XX.

Va néixer el 1897 a Kharkiv, actual Ucraïna, en aquella època Imperi Rus. Va néixer en una família d'origen alemany i gran saga d'astrònoms: el seu pare, el seu oncle, el seu avi i el seu rebesavi van ser astrònoms. Per tant a casa seva es respirava astronomia. Després de ser educat a casa seva, als 12 anys va començar a anar a l'escola on ja va mostrar un gran talent per les matemàtiques.

El 1914 va participar en l'observació d'un eclipsi total de Sol. El 1915 va començar els seus estudis universitaris a la Universitat de Kharkiv, que es van veure interromputs l'any següent per la Primera Guerra Mundial. Després de passar per una acadèmia militar a Sant Petersburg el 1917 va anar al front turc. Acabada la guerra, va tornar a Kharkiv on va acabar la carrera i es va llicenciar el 1919.

Per a evitar la repressió dels bolxevics, el 1920 tota la família va marxar a Sevastopol. Allà el seu pare, una germana i un germà van morir per malalties. Mentre que la seva mare i germana van tornar a Kharkiv, Otto es va escapar cap a Turquia on hi va estar un any i mig malvivint i treballant del que podia. Va escriure una carta al seu oncle Hermann Struve, astrònom a Alemanya, però aquest havia mort uns mesos abans. La seva tia, en conèixer l'estat del seu nebot, va escriure varies cartes a diferents astrònoms. Una d'elles al director de l'Observatori de Yerkes, Edwin Frost. Aquest li oferí feina, i després d'arreglar papers va poder viatjar als Estats Units. A finals de 1921 arribà a Chicago.

Va començar a treballar com a assistent d'espectroscopia estel·lar i va seguir estudiant. Cinc mesos després d'arribar ja va fer el seu primer descobriment: una estrella pulsant, i aquell mateix any també ja va descobrir dos asteroides.

El 1923 es va doctorar en espectroscòpia d'estrelles dobles i va esdevenir professor de la Universitat de Chicago amb una gran promoció. Així, el 1932 va esdevenir el director de l'Observatori de Yerkes, el 1939 director de l'Observatori McDonald i el 1952 va esdevenir el primer director de l'Observatori Nacional de Radioastronomia.

El 1937 va descobrir un fenomen espectral en estrelles dobles: l'efecte Struve-Sahade. Però el seu major descobriment va ser la detecció de la rotació estel·lar i la relació de la rotació amb la classe espectral de l'estrella. També va estudiar l'efecte Stark, l'aixamplament de les línies espectrals degut al camp elèctric de les atmosferes estel·lars. També va treballar en la turbulència de les atmosferes estel·lar i les closques al voltant de les estrelles.

El 1959 havia publicat més de 900 articles i llibres que fan d'ell un dels astrònoms més prolífics. També va fer molta divulgació, escrivint articles per al públic en general. Era un gran defensor de l'existència de la vida extraterrestre intel·ligent a molts llocs de l'Univers.

Va morir el 1963 a l'edat de 66 anys. El 1925 s'havia casat amb Mary Lanning, secretària de la universitat. No van tenir fills.